

دکتر محمد رضا دلال پور

مسکن و ساختمان : خط مشی ها و تکنیک‌ها

چکیده :

در این مقاله شیوه‌های رایج ساخت و ساز در پروژه‌های بزرگ تامین مسکن بمنظور یافتن الگوی مناسب برای تامین مسکن جمعیت رو به افزایش مناطق شهری از سه نکته نظر مرتبط بهم شامل انتخاب مصالح ساختمانی (Choice of Materials) کاربری زمین و انتظام فضائی مربوطه (Land Use and dependent spatial Arrangements) و هزینه (Cost) مورد بررسی قرار گرفته و پیشنهاداتی در رابطه با اتخاذ روش‌ها و الگوهای مناسب که به حل مشکل مسکن گروههای متوسط و کم درآمد کمک موند را بنماید ارائه می‌گردد.

مقدمه :

روند رو به افزایش شهرنشینی در کشورهای در حال توسعه که قادر تا سبب لازم بین افزایش جمعیت با تجهیز فضاهای شهری و گسترش زیرساخت‌هاست باعث گردیده است که مسئله شهرسازی

* عضویات علمی گروه جغرافیا و برنامه‌ریزی شهری دانشگاه تبریز

در این کشورها بطور اعم و تامین مسکن بطور اخص بشکل دشوار و حاد دربیاید. تدبیرات خاذشده معمول عبارتنداز :

۱ - توسعه ناپیوسته وایجاد شهرهای جدید برای اسکان سریز جمعیتی بزرگ شهرها که اعمال تکنیک‌های جدید شهرسازی و مدیریت شهری را مقدور می‌سازد.

۲ - توسعه پیوسته و گسترش افقی و عمودی شهرهای موجود.

ایجاد شهرهای جدید:

ایجاد شهرهای جدید در نهضه‌های پس از جنگ جهانی دوم در اروپا، در اکثر قریب به اتفاق به عنوان مکان جذب جمعیت شهرهای بزرگ و پر تراکم مطرح شدند. شهرسازان سالم ساختن، خوب ساختن و انسانی ساختن را محور فعالیتهای خود قراردادند. در مقابل، در کشورهای جهان سوم چهارگونه شهربرای پاسخگوئی به چهارگونه نیاز احداث شدند:

۱ - نیازهای استخراج و کار روی منابع طبیعی و معادن.

۲ - کمبودهای خدماتی که در سر زمینه‌ای زراعی وجود داشت.

۳ - تعادلی که می‌بایست در زمینه سرمایه‌گذاری در صنایع دستی

ایجاد می‌شد.

۴ - نیاز به عدم تمرکز در شهرهای بزرگ .^(۱)

تجربه‌های چنین، با کاربردهای یگانه، هیچ شباهتی به نوشیر - های انگلستان و سایر شهرهای اروپائی که در آنها سه عامل اندازه - فاصله و کاربردهای شهری ملاک عمل بودند داشت و نارسائی در شیوه عمل، گوناگونی ابعاد تحرک اجتماعی شهرنشینان، بویژه آنان که تزاره از روستاها به شهرهای جدید منتقل می‌شدند و مهمتر از همه نامتناسب بودن فضاهای عمومی و خانه‌هایی که برای سکونت خانواده‌های ناشناخته ساخته شدند کمک موثری به تامین مسکن نیازمندان واقعی ننمود.

در صد قابل توجهی از روستائیان به شهرهای جدید منتقل شدند و در صدقابل ملاحظه‌ای از خانه‌های مسکونی به خانه‌های دومی تبدیل شدند.

توسعه شهرهای موجود :

توسعه افقی شهرهای موجود بالاخص در شهرهای بزرگ با مشکلات زیرمواجه است :

- الف - مشکل یافتن اراضی وسیع مناسب و متصل به بافت موجود شهر.
- ب - مشکل تامین منابع مالی برای زیرساختها و خدمات لازم.
- ج - دشواری اعمال ضوابط و طراحی بدليل تدریجی و ناهمگون بودن ساخت و سازها، موارد فوق به موازات افزایش قیمت زمین شهری موجب گردیده است که تمايل به افزایش تراکم های ساختمانی یا بلند مرتبه - سازی بیشتر شود که مهمترین هدف آن عبارتست از کاهش سطوح شهری و نیاز به زمین و رفع مشکلاتی که فوقاً به آنها اشاره رفته هر چند تجارت مطالعات و پژوهشی بعمل آمده حاکی از این است که بلندمرتبه سازی دارای محاسن و معایب زیراست :

- الف - سرانه زمین مسکونی با افزایش طبقات کاهش می یابد.
- ب - سرانه معاابر طول و مساحت آنها کاهش می یابد.
- ج - هزینه تاسیسات زیربنایی تقلیل می یابد.
- د - اعمال استانداردها و ضوابط و مقررات ساختمانی محدودتر است.
- ه - ضرورت استفاده از تکنولوژی پیشرفته و مصالح مدرن موجب استحکام بنامی شود.
- و - بکارگیری نیروی انسانی ماهر که لازمه، کاربرد تکنولوژی جدید است ممکن است در کاهش مهاجرت به شهرهای بزرگ که عمدتاً به جهت فراهم بودن اشتغال در بخش ساختمان صورت می پذیرد موثر افتد.
- در مقابل این نکات قوت، بلندمرتبه سازی جوانب ضعف عمدت‌ای

دارد که تشریح این نکات احتمالاً خواهد توانست مارام جاپ کند که با قبول اجتناب ناپذیری اعمال این سیاست در شهرهای بزرگ، برای حل مشکل مسکن در شهرهای کوچک و متوسط اندام، سیاستگذاریهای متفاوتی لازم است که در بخش بعدی مقاله بدان اشاره می‌شود.

علاوه بر ناسازگاری فرهنگی که کنکاش و مطالعه مفصلی لازم دارد از زمرة، جنبه‌های منفی انبوه‌سازی موارد نیل مهم‌ترین نظر میرسند:

۱- تاثیرات نامطلوب در اشتغال و صنعت تولید مصالح ساختمانی:

مصالح ساختمانی مختلف برای تولیدشدن نیازمندیه منابع مالی متفاوتی هستند نوع مصالح ساختمانی همین طور در انتخاب تکنولوژی ساختمان، فرمت‌های شغلی، میزان ارزبیری وغیره مؤثر است. در پیشتر کشورهای در حال توسعه واحدهای تولیدی کوچک و سنتی عدهه ترین منابع تولید مصالح ساختمانی هستند برای مثال در کشور سیرلانکا این واحدها ۵۰ درصد تولید و ۸۰ درصد کل اشتغال در صنعت رابعه دارند اما در سالهای گذشته مجتمع سازی و بلند مرتبه سازی در این کشور که در تناسب لازم با سطح توسعه آن نبوده نتایج تلخی را بینبال داشته است. مطالعات بعمل آمده حاکی از آنست که ارزبیری خارجی این ساخت و سازها ۵۰ - ۲۵ درصد از هزینه تولید را شامل می‌شود. در مقابله کشورهای ژاپن، سنگاپور، هنگ کنگ به دلیل اولویت دادن به تامین مسکنی که با سطح توسعه اقتصادی آنها هماهنگ است توانسته‌اند سالانه بطور متوسط ۱۰ - ۵ واحد مسکونی به ازای هر هزار نفر بسازند.^(۲)

در برخی از کشورها بمنظور جایگزین نمودن مصالح ساختمانی مدرن به جای مصالح ساختمانی وارداتی، اقدام به احداث کارخانجات بزرگ سرمایه برو با تکنولوژی پیشرفته تر به موازات مراکز تولیدستی، نسوده‌اند بعنوان مثال در کشورهای تایلند، فلیپین و سیرلانکا دولست با اعمال سیاستهای چون معافیت‌های مالیاتی، ایجاد انگیزه برای

سرمایه‌گذاران خارجی دادن یارانه ، تلاش‌های رادراین راستامعمول داشته‌اند . نتایج کلی اعمال این سیاست عمدتاً در موارد نیل متبادر شدند:

الف - رشدسریع ظرفیت تولید در بخش مدن .

ب - جایگزینی یک نوع از واردات بجای نوع میکریا جایگزینی واردات کارخانجات بجای وارد نمودن موادخام و ترکیبات آنها .

افزایش ظرفیت تولید بدین طریق ، هیچ تاثیری در کاهش ارز بری خارجی نداشت . در تایلند و سیرالاکا صنایع کلیدی برای تامین ۱۵۰ تا ۵۰ درصد موادخام خود ، نیازمند واردات از خارج هستند .

ساختار اقتصادی کشورهای در حال توسعه‌گزینک طرف و توجه بهنگاتی چون مشکل و پرهزینه‌بودن حمل مصالح ساختمانی حجم و شرایط اقلیمی متفاوت راهکارهای متفاوت تکنولوژی وغیره از طرف دیگر ، ایجاد می‌کند که در تولید انبوه مسکن از سیاستهای تبعیت شود که بیشتر مبتنی بر مصالح بومی ، ظرفیت تولید داخلی ، و ساختار اشتغال در کشور است .

۲ - تاثیر درکاربری اراضی :

همانطوریکه پیش تر اشاره شد با افزایش تعداد طبقات ساختمان سطح طبقه همکف (سطح اشتغال بنا) برای احداث سطح زیربنای معینی از ساختمان کاهش پیدا می‌کند . همین طور طول و مساحت معاابر دسترسی کمتر می‌شود ، یا میزان سرانه معاابر کاهش می‌پابد . اما این به‌این مفهوم نیست که بتوان مساحت شهر را به همان نسبت کاهش داد و یا از زمین صرفه‌جوئی شده ، مجدداً برای احداث مسکن استفاده کرد زیرا در این صورت تعداد افراد ساکن در هر هکتار (تراکم در هکتار) افزایش می‌پابد . و موجبات تراکم فضای شهری را فراهم می‌آورد و مستلزم هزینه‌های اضافی برای تامین خدمات و تاسیسات شهری (آب ، برق ، تلفن ، گاز ، معاابر ، فضای سبز و خدمات) خواهد شد . بنابراین زمین صرفه‌جوئی شده بر اثر

بلندمرتبه سازی ، افزایش تراکم ساختمانی را توجیه نمی کند.

همانطوریکه در شکل شماره ۱ ملاحظه می کنید در انواع مجتمع های مسکونی بطور کلی سه فرم وجود دارد:

فرم ساختمان خطی

فرم ساختمان با فضای باز میانی

فرم خردگانی (Molecular)

در سمت راست قسمت فوقانی شکل شماره ۱ ساختمان خطی و ساختمان با فضای باز میانی و فرم ساختمان در حاشیه بلوک نشان داده می شود. فرم های بشکل T وزیگ زاگ یا هلالی در ردیف دوم ، بعنوان انواع فرم های واقع شده بین ساختمان در حاشیه بلوک و فرم خطی میباشد، و در ردیف سوم ساختمان های مسکونی منفردیده می شود که در اصطلاح خردگانی یا ساختمان های چندخانواری مستقل نامیده می شود.

اگر در هر کدام از این فرم های ساختمانی یا انواع مجتمع های مسکونی ، اصول اساسی شهر سازی مانند کیفیت مطلوب تامین فضاهای باز جهت تدارک نور کافی و تامین خلوت موردن تقاضا (Privacy) اعمال شود ، صرفه جوئی زمین بیش از $15 - 8$ درصد در مقایسه با ساختمان های تک واحدی نخواهد بود^(۵) این مطلب با عنایت به ضوابط حداقل بیشتر روشن می شود که در کشورهای در حال توسعه بشرح ذیل است:

فقط 45 درصد زمین موجود بایستی ساختمان شود.

ارتفاع ساختمان نباید بیش از $1/25$ برابر فاصله آن تا قسمت دیگر خیابان باشد.

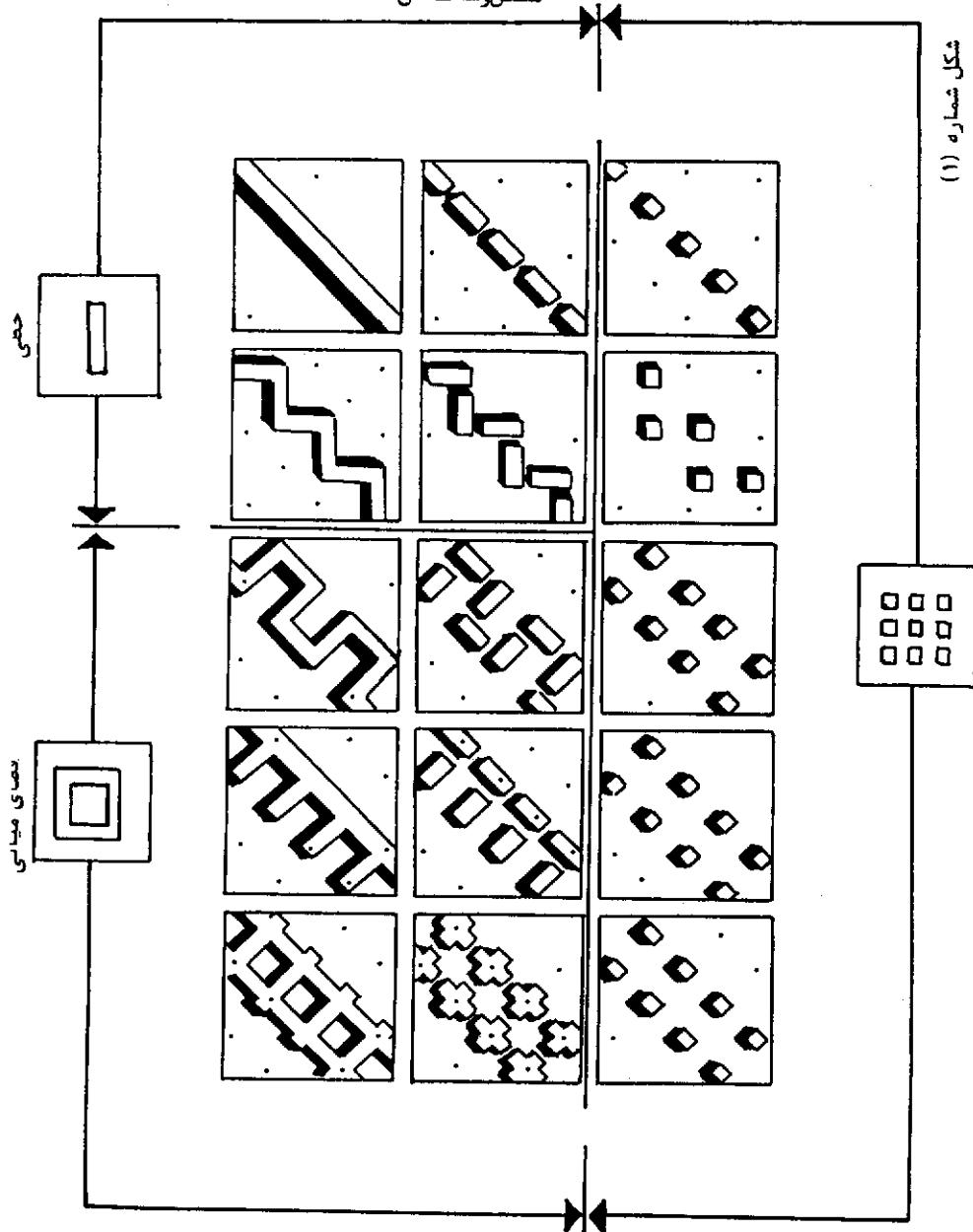
در فرم های خردگانی فاصله بلوک های از یکدیگر بتناسب $\frac{4}{7}$ بلندترین آنها باشد.^(۶)

در کشورهای اروپائی ضوابط مورد عمل در تراکم های حداقل عبارتست از فاصله ساختمانها از یکدیگر بمیزان $5/4$ متر به ازای هر طبقه و فاصله ساختمانها از حد خارجی زمین برای ساختمان های 2 طبقه $\frac{1}{2}$

مسکن و ساختمان ..

۱۰۳

شکل شماره (۱)

ساختمانهای ۴ تا ۷ طبقه $\frac{2}{3}$ ، و ساختمانهای ۸ طبقه و بیشتر $\frac{3}{4}$ این مقدار در نظر گرفته می‌شود.

هزینه بنا :

بررسی‌های متعدد شان داده است که هزینه‌های مربوط به احداث ساختمانهای مرتفع بمراتب بالاتر از هزینه ساختمانهای کم طبقه می‌باشد. علاوه بر این مخارج نگهداری این ساختمانهای نیز بسیار زیاد است. هزینه‌هایی که با افزایش ارتفاع ساختمان تغییر می‌کنند عبارتند از :

افزایش هزینه سازه

سازه از دو نظر بیشترین سهم را در افزایش هزینه دارد. اول بسیار بار قائم که بر اثر افزایش طبقات بانسبت $(\frac{1}{n} + 1)$ افزایش پیدا می‌کند (n تعداد طبقات و ۲ دیگر نیروهای جانبی چون زلزله و باد) که در احداث ساختمانهای بلند مرتبه حائز اهمیت خیلی زیادی هستند و توجه جدی به رفتار پیچیده این نوع ساختمان‌ها در مقابله نیروهای افقی ضروری است و هرچه ارتفاع ساختمان بالاتر برودا همیت نیروهای طبیعی در محاسبات ساختمان نسبت به نیروهای دیگر افزایش می‌یابد. در ساختمان‌های بلند، نیروی جانبی بر عکس نیروی قائم از نظر شدت و زمان بسیار متغیرند و با افزایش ارتفاع سریعاً افزایش می‌یابند. بنوان مثال در صورت یکسان بودن سایر شرایط، لنگر واژگونی ایجاد شده بر اثر باد، در تراز پایه بانسبت محدود ارتفاع و تغییر شکل جانبی با توان چهارم ارتفاع افزایش می‌یابد.

هزینه اسکلت در ساختمانهای بلند معمولاً به تناسب ارتفاع، ۲۰ تا ۳۰ درصد هزینه کل ساختمان را تشکیل می‌دهد. برای جلوگیری از تغییر شکل افقی ساختمان تحت تاثیر نیروهای جانبی، ساختمانهای بلند مرتبه

راها ایجاد بادبندهای در مقابل باد و زلزله مقاوم می‌سازند که طراحی اقتصادی این بادبندها حداقل بالغ بر یک سوم هزینه اسکلت ساختمان - خواهد بود.^(۷)

اضافه هزینه ناشی از تاسیسات

افزایش ارتفاع از چند جهت در هزینه‌های تاسیساتی تاثیر دارد . اولاً برای ساختمان‌هایی که ارتفاع آنها از سطح کفر بیش از ۱۵ متر و یا ۵ طبقه باشد پیش‌بینی محل آسانسور و نصب آن ضروری است . ثانیاً برای ساختمان‌های بیش از ۶ طبقه پیش‌بینی پله فرار الزامی است . ثالثاً برای ساختمان‌هایی که مساحت کل زیربنای آنها از ۲۵۰۰ مترمربع بیشتر باشد باید پست برق احداث شود .

مساحت زیربنای اشغال شده توسط چاه آسانسور و راه خروج اضطراری که موجب کاهش مساحت مفید بنامی شود از یک طرف و هزینه‌های مکانیکی و الکترونیکی و تاسیساتی از طرف دیگر موجب افزایش هزینه می‌شود.^(۸)

افزایش هزینه ناشی از سختی کار در ارتفاع

کار در طبقات بالای طبقه همکف علاوه بر صعوبت کار و نیاز به داربست وسایر لوازم اضافی به علت حمل مصالح متضمن هزینه اضافی است . این هزینه اضافی با فرمول زیر محاسبه می‌شود :

$$Q = \frac{1F_1 + 2F_2 + 3F_3 + \dots nFn}{F}$$

که در آن :

Q = اضافه‌بهای متوسط به منظور جبران صعوبت ناشی از کار در طبقات بالاتر از همکف بر حسب درصد است که به کلیه اقلام کار در تمام طبقات شامل زیرزمین ، همکف و بالاتر اجراء می‌شود تعلق می‌گیرد .

F_1 = سطح زیربنای طبقه اول
 F_2 = سطح زیربنای طبقه دوم
 F_3 = سطح زیربنای طبقه سوم
 F_n = سطح زیربنای طبقه n ام و
 F = سطح کل زیربنای ساختمان با احتساب تمام طبقات شامل
 زیرزمین و همکف .

تأثیر ارتفاع در نیروی انسانی

با توجه به مشکلاتی که در اجرای ساختمانهای بلند جوددار دمتوسط هزینه تمام شده ساختمانهای بلند (با توجه به ارقام حق الزحمه مربوط به تهیه نقشه ها ...) تا ۲۰ طبقه با ساختمان یک طبقه با همان زیربنای ۵۸ درصد بیشتر است که ۱۸ درصد بخاطر افزایش هزینه سقف و سنتون ۷ درصد بخاطر مقاوم سازی ساختمان در مقابل نیروهای جانبی، ۲۱ درصد به افزایش هزینه های تاسیساتی، ۱۰ و ۱۲ درصد به صعوبت اجرای کاردر ارتفاع و نیروی انسانی مربوط می شود.
 با توجه به مشکلات عنوان شده بایستی سیاستهای تامین مسکن در مناطق شهری را به سه دسته تقسیم کرد:

۱- سیاستهای تامین مسکن در شهرهای کوچک

با توجه به توزیع نامتناسب نظام شهری در ایران ، که شهرهای کوچک علیرغم کثافت تعداد، فقط درصدکمی از جمعیت کشور را در خود جای داده اند و با توجه به اهمیت توزیع متعادل جمعیت ، بایستی در برنامه های تولیدی و رفاهی، به شهرهای کوچک اولویت بیشتری داده شود تا این سه متناسبی از افزایش جمعیت شهرنشین را جذب کنند. به برنامه های تامین مسکن این شهرها مخصوصا لازم است عنایتی بیشتری مبذول شود تا از یک جهت کیفیت سکونت در این جوامع ارتقاء یابد و از جهت دیگر

توسعه فعالیت های خانه سازی بتواند سطح اشتغال را در این مناطق افزایش داده مالاً فرصت های شغلی جدید در صنایع وابسته به ساختمان بتواند در جذب جمعیت مهاجر موثر باشد. در برنامه های خانه سازی در شهر های کوچک با استیضاح تاکید بر تکسازی و تولید بمنظور استفاده شخصی با اولویت استفاده از مصالح و امکانات بومی و شیوه های ساخت کاربر بآشده. طبیعتاً لازمه این امر تأمین ، اعتبارات مالی ، مدیریت مسکن و ترویج الگوهای مناسب ساخت و ساز خواهد بود. ^(۹)

۲- سیاست های مسکن در شهر های متوسط انداز

برای کاهش مشکلات شهر های بزرگ قهراء لازم است شهر های کوچک و متوسط به نحوی تقویت شود که از نظر امکانات رفاهی و تاسیسات زیر - بنائی بتوانند کارخانجات و صنایع عمده را در خود جذب کنند و به خود کفا ای نسبی از نظر تولید مصالح و تجهیزات ساختمانی برسند. در سیاست های خانه سازی در شهر های متوسط انداز ، علاوه بر ایجاد خانه های تک واحدی و تولید به منظور استفاده شخصی با استیضاح با اعمال سیاست های عرضه زمین و خدمات ، تعاونی های مسکن را توسعه داد و از روش های کاربر روزیمه صنعتی در احداث واحدهای مسکونی استفاده کرد. ^(۹)

۳- سیاست های مسکن در شهر های بزرگ

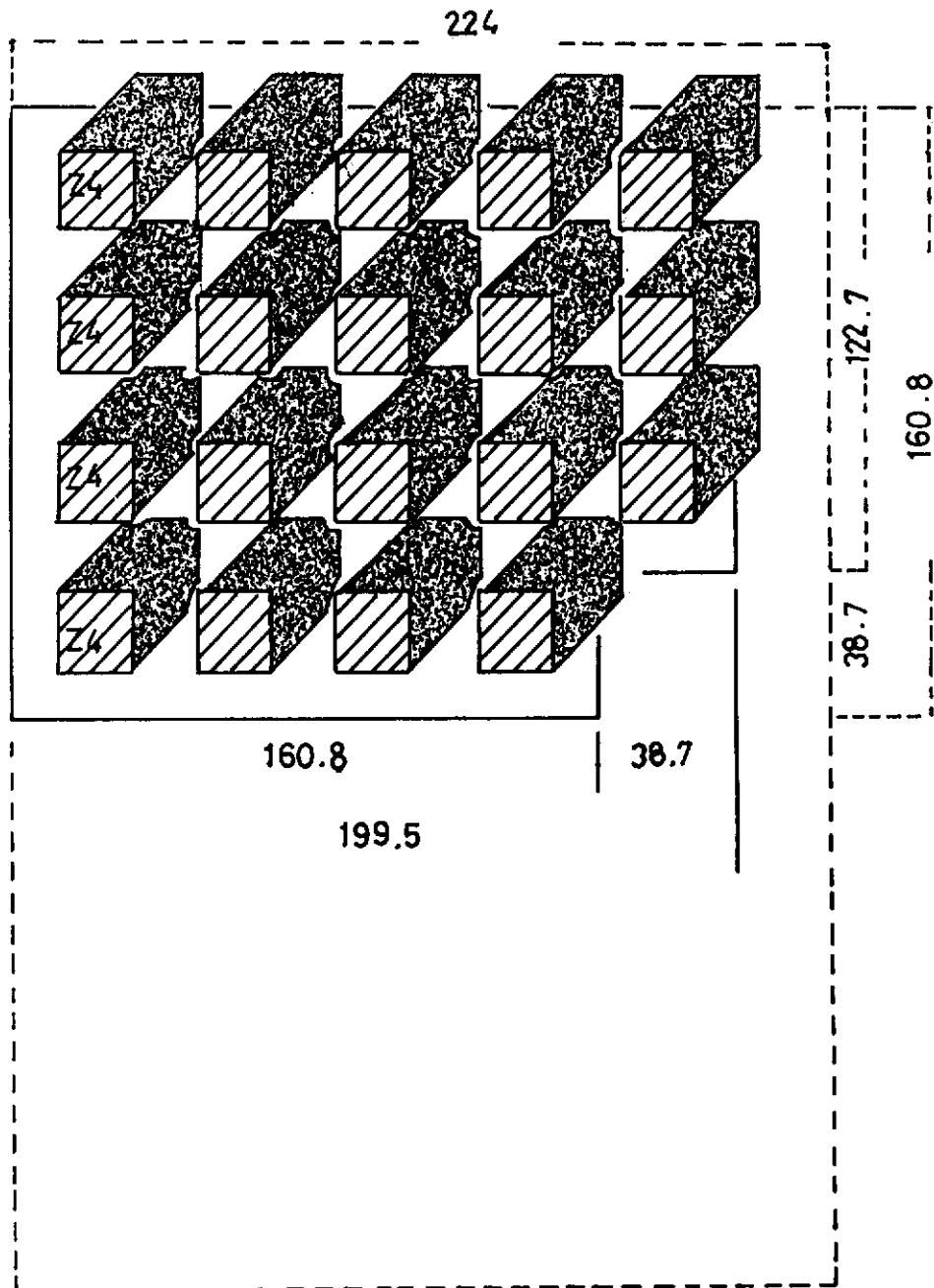
باتوجه به حقیقی که در شهر های بزرگ نظام عرضه و تقاضای مسکن ، رابطه معقولی ندارند و افزایش تقاضا علاوه بر تقاضای ناشی از افزایش طبیعی جمعیت ، عمدتاً به جهت نیاز ناشی از مهاجرت و جابجائی جمعیت است به منظور کاهش فاصله عرضه و تقاضا و رفع کمبودهای موجود و همین طور کاهش مهاجرت به این شهر ها بر نامه های خانه سازی می باید با استفاده از روش های نیمه صنعتی و صنعتی صورت بگیرد و علاوه بر تکسازی ها به صورت انبوه ، زمینه ها و امکانات لازم برای توسعه

شرکتهای خانه سازی فراهم شود.

در این شهرها ساختمانهای خردگانی با ارتفاع حداقل ۳ تا ۴ طبقه (شکل شماره ۲) که تراکم خالص ۴۵ نفر در هکتار را بدست می‌دهد قابل توجیه است که فواید بین ساختمانها و جبهه نسبتاً کوتاه ساختمان قابل قبول تراز - ساختمانهای خطی و ساختمانهای با فضای باز است و در صورتیکه در ترکیب مناسبی با واحد های مسکونی کاملاً مستقل در مجموعه های مسکونی بکار گرفته شوند با شرایط طبقه متوسط ایران انطباق خوبی را خواهند داشت اما افزایش تعداد طبقات منجر به سر و صدای بیش از حد تحمل، مشکلات نگهداری اشتراکی ساختمان و تنش های اجتماعی خواهد گردید.^(۱۰)

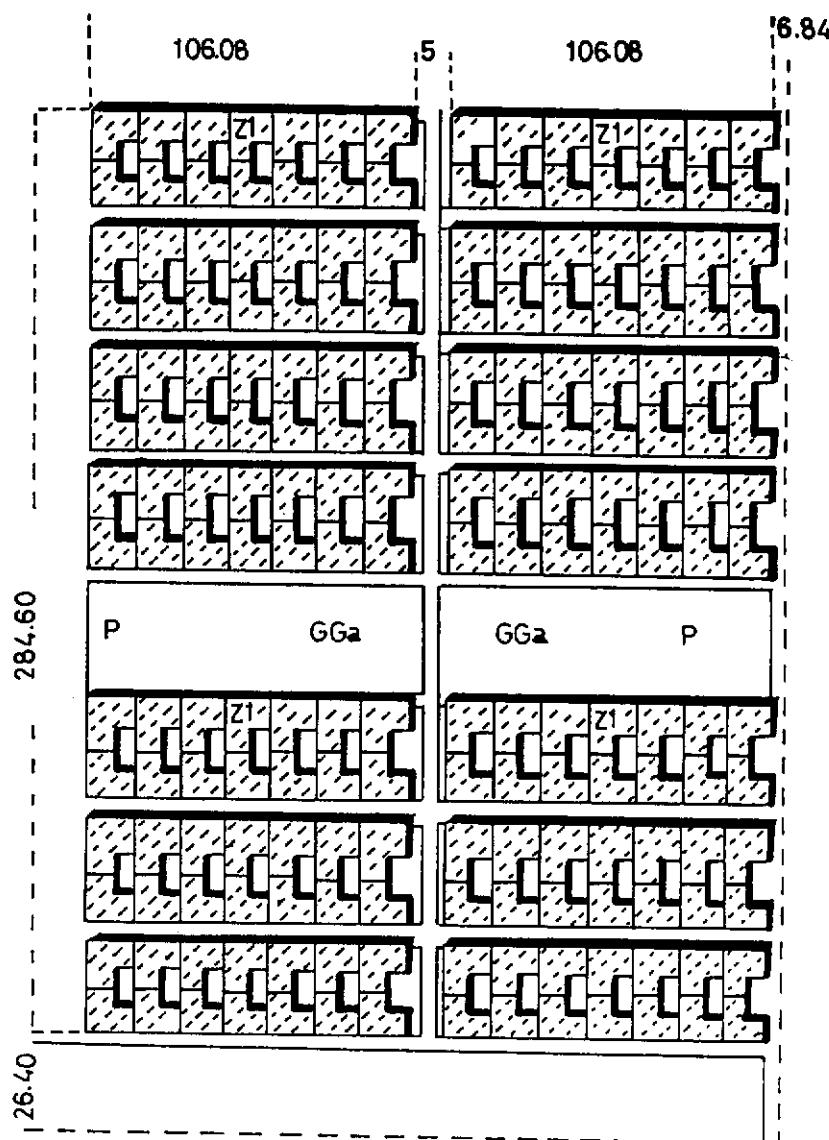
مضافاً با توجه به راهبرد جهانی سرپناه برای سال ۲۰۰۰ که مورد تصویب مجمع عمومی سازمان ملل متحد قرار گرفته است و از رهیافتی حکایت می‌کند که ساکنان شهری را قادر به تهیه سرپناه بنماید بنظر میرسد ساختمانهای خطی پرترکم یک طبقه یا دو طبقه که در اصطلاح بنام بافت حصیری یا Mat Housing موسوم است و تراکم خالص آن بدون منظور نمودن پارکینگ های اضافی به ۲۱۰ نفر در هکتار میرسد و سطح سرانه زمین به مقدار قابل توجهی یعنی از ۳۶ متر به ۴۰/۸ متر کاهش می‌یابد برای تامین مسکن گروههای کم درآمد شهری قابل توصیه باشد (شکل شماره ۳)^(۱۱)

با توجه به مباحث قبلی و محدودیت منابع مالی و انسانی دولتی استفاده از همه توانهای موجود در صحنه شهر از اهمیتی خاص برخوردار می‌شود بهترین شیوه برای رها ساختن این نیروها عبارتست از اینکه دولتها سیاست خود را از تدارک خدمات بهطور مستقیم به قادر ساختن دیگران - چه تولید کنندگان رسمی و غیر رسمی و چه سازمانهای مبتنی بر جامعه محلی و غیر دولتی یا خود ساکنان شهرهای فراهم آوردن این خدمات تغییر دهند تا راهبردهای توانبخش در امرتدارک سرپناه و

شكل شماره (٢)

217.2

شکل شماره (۳)

تسهیلات زیربنایی شهرها بیشترین بازده را حاصل کند. مهمترین گام در افزایش مشارکت بخش خصوصی تواناکردن مردم به ایجاد واحد مسکونی برای استفاده شخصی با تدبیری چون ، تامین زمین، تامین اعتبارات ، اعمال سیاستهای مالیاتی مناسب ودادن کمکهای فنی و مشاوره‌ای خواهدبود. در کنار این امر با انجام اقداماتی که ذیلا اشاره می شود می توان از مشارکت مقاطعه کاران و سازندگان بخش خصوصی استفاده کرد:

- ۱ - ایجاد بانک تخصصی یا یک موسسه مالی - اعتباری برای تولید کنندگان کوچک و متوسط .
- ۲ - ایجاد نهادهایی برای کمک های فنی ، مشاوره‌ای و آموزش برای صاحبان صنایع کوچک .
- ۳ - معافیت های مالیاتی برای تولیدکنندگان کوچک.
- ۴ - اهداء وامهای بلاعوض و قرض الحسن برای طرحهای خلاق و نوآور.
- ۵ - جلوگیری از واردات مصالحی که امکان تولیدشان در داخل کشور فراهم است.
- ۶ - تشویق افراد و ایجاد تسهیلات جهت تاسیس موسسات تحقیقاتی به منظور پیشبرد هرچه بهتر و بیشتر کارهای پژوهشی برروی شرکت های کوچک و متوسط .^(۱۲)

لازم به ذکر است که برخی از اقدامات فوق در حال حاضر به مرحله اجراء درآمده‌اند ولی احتیاج مبرم به ایجاد فضای مناسبتر ، رفع مشکلات تسریع مراحل خدماتی ، و افزایش کارایی بیش از پیش دارند.

فهرست منابع :

- ۱ - دکتر منصور فلاکی - تجارب مربوط به احداث شهرهای جدید،
مجموعه مقالات سمینار شهرهای جدید شهرماه ۱۳۶۸ ص ۵۵ - ۴۷
- Ganesan, S., 'Growth of Housing and Construction - ۲
Sectors' Progress in planning Vol.12 No ۱ Pergamon
Press Oxford 1979.
- ۲ - منوچهروحیدی - تاثیر ارتفاع در هزینه احداث بنا - مجله آبادی سال
دوم - شماره هفتم زمستان ۱۳۷۱ ص ۶۵ - ۶۰
- ۴ - اداره کل مسکن و شهرسازی استان آذربایجان شرقی
آماده سازی اراضی باغمیشه فاز سوم جلد اول مهندسین مشاور آرکولوگ
دیماه ۱۳۶۶ ص ۹۹ - ۷۶
- Drabkin, D,(1977) Land policy and urban Growth, - ۵
Pergamon Press, London U.K.
- ۶ - محمد رضادل پور - برنامه ریزی مسکن و حاشیه نشینی جزو درسی
دانشگاه تبریز - دانشکده علوم انسانی و اجتماعی
- ۷ - اسکندریرمیان - هم آهنگی مسکن و بافت شهری از نقطه نظر هنری و
نظم آنها مجله معماری و شهرسازی شماره ۳ فروردین اردیبهشت سال
۱۳۶۸
- ۸ - جفری هلر - مهار رشد ساختمانهای بلند - مترجم سیامک جولایی مجله
آبادی - سال اول - شماره سوم زمستان ۱۳۷۰ ص ۱۱۰ - ۱۰۴
- ۹ - وزارت مسکن و شهرسازی - برنامه پنج ساله اول بخش مسکن و شهرسازی
- ۱۰ - وزارت مسکن و شهرسازی - برنامه ریزی مسکن در پروژه های آماده -
سازی زمین سال ۱۳۶۷ ص ۴۱ - ۱۸
- ۱۱ - محمد دانشور - جهت گیریهای نقش برنامه ریزان شهری در جهان سوم
گزیده مسائل اقتصادی - اجتماعی شماره ۱۱۴ و ۱۱۳ ص ۱۲ - ۲۲

۱۲ - دکتر جهانیار بامداد صوفی - ویژگیهای مدیریتی شرکتهای کوچک
ومتوسط فصلنامه مطالعات مدیریت شماره ۱۴ و ۱۳ نشریه
دانشکده حسابداری و مدیریت دانشگاه علامه طباطبائی ص ۱۷ - ۱
بهار و تابستان ۱۳۷۳ .

